DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 26 czerwca 1967 r. Nr 7 Poz. 21 — 23

21.

ZARZĄDZENIE NR 46

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 kwietnia 1967 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych

(znak: ZP/3/67)

Na podstawie uchwały nr 71/67 Rady Ministrów z dnia 19 kwietnia 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych oraz pracowników zajmujących kierownicze stanowiska na budowach oraz w związku z wejściem w życie protokołu dodatkowego z dnia 19 kwietnia 1967 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczącego zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządza się, co następuje:

§ 1. W przedsiębiorstwach budowlano-montażowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych nie objętych listą przedsiębiorstw, o której mowa w § 1 protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane — wprowadza się przepisy —

— zarządzenia nr 159 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 5 września 1966 r. w sprawie wprowadzenia taryfikatora kwalifikacyjnego robotników budowlanych zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane,

— zarządzenia nr 163 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1966 r. w sprawie premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane,

— okólnika nr 19 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 18 października 1966 r. w sprawie wprowadzenia w życie taryfikatora kwalifikacyjnego,

— okólnika nr 2 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 stycznia 1967 r. w sprawie dodatków za prowadzenie brygady dla brygadzistów zatrudnionych w przedsiębiorstwach realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane.

§ 2. Ustala się:

— wytyczne w sprawie dodatkowego premiowania robotników zatrudnionych na szczególnie ważnych budowach — stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

— zasady stosowania akordowych stawek płac w systemie czasowym oraz podwyższonych granic premii dla robotników — stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia,

— wytyczne w sprawie tworzenia i dysponowania funduszem majsterskim — stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia,

— zasady przyznawania dodatków funkcyjnych pracownikom inżynieryjno-technicznym zatrudnionym w jednostkach produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych — stanowiące załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 3. W stosunku do robotników objętych przepisami, o których mowa w § 1, obowiązują zasady wypłacania przejściowego dodatku mieszkaniowego, określone w załączniku nr 5 do zarządzenia.

§ 4. Do robotników objętych przepisami, o których mowa w § 1, nie stosuje się:

1) przepisów zarządzenia nr 155 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 sierpnia 1966 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników,

2) przepisów uchwały nr 391/63 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących oraz zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących (Mon. Pol. nr 94, poz. 442).

§ 5. Dyrektor przedsiębiorstwa budowlano-montażowego może wyrazić zgodę na podwyższenie wynagrodzeń zasadniczych absolwentów wyższych szkół technicznych odbywających wstępny staż pracy bezpośrednio na budowach do 1 700 zł miesięcznie w pierwszym roku stażu pracy.

§ 6.1. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1967 r.

2. Traci moc:

— zarządzenie nr 158 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 lipca 1960 r. w sprawie zasad

premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 11, poz. 61),

— zarządzenie nr 147 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 lipca 1966 r. w sprawie zasad premiowania spawaczy wykonujących urządzenia pracujące pod ciśnieniem (Dz. Urz. MBiPMB nr 13, poz. 55).

— pismo okólne nr 31 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 lipca 1960 r. w sprawie premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,

MINISTER
w z. W. Kulesza

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r.

Wytyczne

w sprawie dodatkowego premiowania robotników zatrudnionych na szczególnie ważnych budowach

§ 1.1. Na szczególnie ważnych budowach, których listę ustala Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, tworzy się w generalnym wykonawstwie dodatkowy fundusz premiowy.

2. Dodatkowy fundusz premiowy tworzy się w planie funduszu płac w kwocie ustalonej przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

3. Dyrektor przedsiębiorstwa — w granicach przyznanych kwot — może objąć premiowaniem z dodatkowego funduszu premiowego robotników produkcji pomocniczej lub usług produkcyjnych, zatrudnionych na placu budowy.

§ 2. Kwoty dodatkowego funduszu premiowego dla robotników zatrudnionych w budowlano-montażowych przedsiębiorstwach podwykonawczych realizujących roboty na danej budowie ustala dyrektor przedsiębiorstwa generalnego wykonawcy w granicach środków przyznanych na ten cel zgodnie z § 1; tryb ustalania i przekazywania tych kwot określi Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 3.1. Kwotę dodatkowego funduszu premiowego, ustalonego zgodnie z §§ 1 i 2, wyodrębnia się w planie techniczno-ekonomicznym przedsiębiorstwa.

2. Dodatkowy fundusz premiowy nie może być użyty na inne cele, niż określone w niniejszych wytycznych.

§ 4.1. Dodatkowe premie dla poszczególnych brygad roboczych i robotników powinny być ustalane w wysokości uzależnionej od złożoności i uciążliwości pracy oraz ważności wykonywanych przez nich robót.

2. Dodatkowe premie należy z góry określać w zleceniu roboczym lub umowie o akord zryczałtowany w wysokości:
a) do 20% kwoty zarobku akordowego, wynikającego z obowiązujących cen akordowych dla robotników pracujących w systemie akordu zwykłego,
b) do 25% kwoty zryczałtowanej określonej w umowie o akord zryczałtowany dla robotników pracujących w systemie akordu zryczałtowanego z wyłączeniem innych premii,
c) do 30% zarobku wynikającego ze stawek płac podstawowych godzinowych dla robotników pracujących w systemie czasowym z premią.

§ 5.1. Dodatkowe premie przyznaje dyrektor przedsiębiorstwa lub — z jego upoważnienia — kierownik danej budowy (robót).

2. Premie ustalone zgodnie z § 4, wypłaca się poszczególnym robotnikom za dobre wykonywanie pracy pod względem jakości, pod warunkiem:
— nieopuszczenia przez robotnika pracy bez usprawiedliwienia w miesiącu rozliczeniowym; przez nieusprawiedliwione opuszczenie pracy rozumieć należy niestawienie się do pracy lub opuszczenie stanowiska pracy bez usprawiedliwienia uznanego przez kierownika budowy,
— nienaruszenia porządku i dyscypliny pracy przez robotnika w okresie rozliczeniowym; pod określeniem naruszenia porządku i dyscypliny pracy rozumie się przypadki, w których zastosowano wobec pracownika rygory przewidziane w regulaminie pracy.

3. Premie wypłaca się miesięcznie łącznie z wypłatą rozliczeniową za dany miesiąc; zaliczek w ciągu miesiąca nie wypłaca się.

4. Premie wypłaca się niezależnie od premii, wypłacanych zgodnie z przepisami zarządzenia nr 163 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1966 r. w sprawie premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane.

§ 6.1. Na podstawie niniejszych wytycznych, dyrektorzy przedsiębiorstw w uzgodnieniu z radami zakładowymi ustalą szczegółowe regulaminy premiowania dla poszczególnych budów.

2. Dyrektorom zainteresowanych przedsiębiorstw zaleca się skoordynowanie regulaminów premiowania wszystkich wykonawców w ramach generalnego wykonawstwa.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r.

Zasady stosowania akordowych stawek płac w systemie czasowym oraz podwyższonych granic premii dla robotników

§ 1.1. Stawki akordowe określone w § 3 protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane mogą być stosowane do obliczania płac w systemie czasowym:
1) dla robotników zaszeregowanych nie niżej 3 kategorii, zatrudnionych:
   a) w przedsiębiorstwach prowadzących roboty budownictwa przemysłowego, mieszkaniowego, rolniczego, szkół, szpitali i na terenach o znacznych niedoborach siły roboczej,
   b) przy stałym wykonywaniu robót:
      — w warunkach szkodliwych dla zdrowia, niebezpiecznych i uciążliwych,
      — szczególnie precyzyjnych,
      — wykończeniowych szczególnie wysokiej jakości, zwłaszcza w zakresie budownictwa służby zdrowia i eksportu wewnętrznego,
   c) w stałych grupach rozruchu obiektów i urządzeń przemysłowych;
2) dla robotników posiadających tytuł robotnika wykwalifikowanego w dwóch zawodach grupy budowlano-montażowej, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia nr 12 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 stycznia 1961 r. w sprawie określenia zawodów, w których mogą być przyznawane robotnikom tytuły kwalifikacyjne oraz stażu pracy i kwalifikacji wyma-

ganych dla uzyskania tych tytułów (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 23).

2. Dla robotników zaszeregowanych co najmniej do 6 kategorii w zawodach: spawaczy, monterów i maszynistów mogą być zastosowane stawki specjalne. Wysokość tych stawek poda do wiadomości zainteresowanych zjednoczeń — Dyrektor Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac w oparciu o obowiązujące przepisy.

Szczegółową listę zawodów, o których mowa wyżej ustalać będą dyrektorzy zjednoczeń w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac.

3. Stawki płac, o których mowa w ust. 1 i 2, mają zastosowanie wyłącznie przy obliczaniu wynagrodzenia za pracę w czasowym (dniówkowym) systemie zapłaty; stawek tych nie stosuje się przy:

— obliczaniu dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych, nocnych, niedziele i święta, dodatków za prowadzenie brygady i innych dodatków obliczanych od czasowych stawek płac godzinowych,

— rozliczaniu zarobku za pracę akordową w brygadzie.

§ 2.1. Granica premii indywidualnej może być podwyższona do wysokości 60% wynagrodzenia, osiągniętego w danym okresie przez robotników zaszeregowanych nie niżej 6 kategorii:

1) spawaczy urządzeń specjalnych i wysokoprężnych,

2) zatrudnionych przy wykonywaniu trudnych i odpowiedzialnych robót;

— monterów aparatury, urządzeń, konstrukcji i instalacji przemysłowych,

— maszynistów ciężkiego sprzętu budowlanego,

3) zatrudnionych na budowach i obiektach wznoszonych w wysokogórskich trudnych warunkach terenowych,

4) przy rozruchu obiektów i urządzeń przemysłowych.

2. Granica premii indywidualnej może być podwyższona do wysokości 60% wynagrodzenia osiągniętego przez robotników w danym okresie w przypadku, jeżeli premię przyznano za konkretnie wyliczone oszczędności materiałów; warunkiem przyznania takiej premii jest nie pogorszenie jakości robót (wyrobu) w stosunku do obowiązujących norm lub wymagań postawionych przez kierownika budowy (robót).

§ 3.1. Poszczególne zawody — specjalności, kategorie zaszeregowania i jednostki organizacyjne (budowy, zakłady), do których stosuje się przepis:

— § 1 ust. 1 pkt 1, lit. a oraz ust. 2 ustala dyrektor zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo,

— § 1 ust. 1 pkt 1, lit. b i c pkt 2 ustala dyrektor przedsiębiorstwa.

2. Poszczególne place budów, rodzaje robót oraz zawody — specjalności, do których może być stosowany przepis § 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustala dyrektor zjednoczenia nadzorującego przedsiębiorstwo.

3. Decyzje, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 podejmuje dyrektor przedsiębiorstwa.

4. W przypadku, gdy decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2 są podejmowane w stosunku do robotników zatrudnionych na określonych dużych budowach, dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących przedsiębiorstwa podwykonawcze lub dyrektorzy przedsiębiorstw podwykonawczych powinni je uzgadniać odpowiednio z dyrektorem zjednoczenia nadzorującego generalnego wykonawcę, lub dyrektorem przedsiębiorstwa, prowadzącego generalne wykonawstwo.

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r.

Wytyczne w sprawie tworzenia i dysponowania funduszem majsterskim

1. Decyzję zezwalającą na utworzenie funduszu majsterskiego w określonych przedsiębiorstwach wydaje dyrektor zjednoczenia, który informuje o tym Dyrektora Departamentu Zatrudnienia, Pracy i Płac.

2. Fundusz majsterski może być tworzony za zgodą rady robotniczej w granicach funduszu płac robotników. Fundusz majsterski do dyspozycji poszczególnych majstrów ustala dyrektor przedsiębiorstwa na czas wykonywania określonych zadań produkcyjnych bądź na ustalony z góry okres kalendarzowy.

3. Fundusz majsterski przeznacza się na premiowanie robotników produkcji budowlano-montażowej, pomocniczej lub usług produkcyjnych, objętych przepisami protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólno-budowlane.

4. Fundusz majsterski tworzy się w wysokości od 1 do 2% funduszu płac robotników podlegających majstrowi. Dyrektor przedsiębiorstwa może podwyższyć fundusz majsterski przeznaczając nań środki z rezerwy tworzonej na podstawie przepisu ust. 4 załącznika do zarządzenia nr 163 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 września 1966 r. w sprawie premiowania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólno-budowlane.

5. Fundusz majsterski:

— nie podlega korekcie w zależności od wykonania planu produkcji,

— nie może być przeznaczany na pokrycie przekroczeń funduszu płac,

— nie może być przeznaczany na inne cele nie ustalone w niniejszych wytycznych.

6. Funduszem majsterskim dysponuje majster na uznaniowe premiowanie podległych robotników:

a) za wykonanie konkretnych, z góry określonych zadań, zwłaszcza za:
  - — wykonanie robót o wysokiej jakości,
  - — wykonanie robót trudnych lub uciążliwych,

b) za osiągnięcie dobrych wyników pracy, a zwłaszcza za:
  - — terminowe wykonanie robót,
  - — wysoką wydajność i jakość pracy,
  - — prawidłową konserwację sprzętu,
  - — samodzielne usuwanie drobnych awarii oraz
  - — oszczędne gospodarowanie materiałami.

Majster obowiązany jest prowadzić rejestr zadań, za które przyznaje premie. Sposób prowadzenia rejestru określa dyrektor przedsiębiorstwa.

7. Premie z funduszu majsterskiego ustala i przydziela majster imiennie dla wyróżniających się według jego oceny robotników. Decyzje o przyznaniu premii majster wydaje na piśmie w granicach przydzielonych mu kwot; decyzja powyższa zawiera tylko kwotę premii oraz dane ewidencyjne (nazwisko i imię) robotnika. Decyzja majstra o przyznaniu premii z funduszu majsterskiego jest wiążąca.

Zaleca się, aby majstrowie w bezpośredniej formie informowali podległych robotników, którym robotnikom przyznali premie.

8. Najniższa jednorazowa premia z funduszu majsterskiego dla jednego robotnika powinna w zasadzie wynosić co najmniej 100 zł; suma przyznanych premii w stosunku rocznym dla jednego robotnika nie powinna przekraczać 2.000 zł.

W przypadku konieczności przyznania premii za wykonanie doraźnego krótkotrwałego zadania (robót) najniższa premia dla poszczególnego robotnika nie powinna być niższa niż 50 zł; w tym przypadku premia powinna być wypłacana nie wcześniej niż w następnym dniu roboczym po wykonaniu zadania (roboty).

9. Przyznane premie powinny być wypłacone jak najszybciej po decyzji, nie później niż przy najbliższej wypłacie zarobków, na podstawie odrębnie sporządzonej listy płac.

10. Premie przyznawane robotnikom z funduszu majsterskiego nie obciążają limitów indywidualnych premii wypłacanych na podstawie odrębnych przepisów. Premie wypłaca się w ciężar funduszu płac robotników, poza funduszem premiowym.

11. W przypadku, jeżeli organizacja pracy brygad roboczych jest tego rodzaju, że kierownik robót bezpośrednio kieruje pracą robotników, określa ich zadania, instruuje wykonanie i odbiera wykonane roboty — przepisy o funduszu majsterskim mogą być również zastosowane do tych kierowników robót.

12. Wypłaty z funduszu majsterskiego mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie regulaminu, zatwierdzonego przez Konferencję Samorządu Robotniczego.

13. Wypłaty z funduszu majsterskiego podlegają opodatkowaniu zgodnie z ogólnie obowiązującymi przepisami.

Załącznik nr 4 do zarządzenia nr 46 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r.

Zasady przyznawania dodatków funkcyjnych pracownikom inżynieryjno-technicznym zatrudnionym w jednostkach produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych

§ 1.1. Poza wynagrodzeniem wynikającym z tabeli płac, pracownicy zatrudnieni na stanowiskach: kierownika budowy, obiektu, robót, odcinka budowlano-montażowego, grupy robót, posiadający uprawnienia budowlane upoważniające do kierowania budową (robotami) otrzymują dodatek funkcyjny w wysokości 300 zł miesięcznie.

§ 2. Dodatek funkcyjny, o którym mowa w ust. 1, może być przyznany pracownikom posiadającym uprawnienia budowlane upoważniające do kierowania budową — z wyłączeniem uprawnień wydanych na podstawie rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 sierpnia 1966 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. nr 34, poz. 204) — zatrudnionym na stanowiskach:

1) zastępcy kierownika budowy, obiektu, robót, odcinka budowlano-montażowego, grupy robót, w przypadkach, gdy charakter budowy (robót) wymaga ustalenia stanowiska zastępcy, odpowiedzialnego zwłaszcza za techniczne bezpieczeństwo pracy na określonym odcinku pracy lub zmianie;

2) kierownika dużego zakładu produkcji pomocniczej w przypadku wykonywania szczególnie złożonych konstrukcji; dodatek funkcyjny może być przyznany tylko w przypadku, gdy na tym stanowisku wskazane jest posiadanie uprawnień budowlanych;

3) kierowniczych, nadzorczych lub koordynacyjnych bezpośrednio na budowie (np. pracownikom spełniającym z ramienia generalnego wykonawcy nadzór nad robotami prowadzonymi przez podwykonawców, pracownikom koordynującym roboty podwykonawcze itp.); listę stanowisk, na których taki dodatek może być stosowany ustala dyrektor zjednoczenia na podstawie konkretnych potrzeb przedsiębiorstwa.

Dodatek funkcyjny zgodnie z pkt 1, 2 i 3 może być przyznawany w zasadzie tylko pracownikom posiadającym wyższe wykształcenie; w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach można przyznać dodatek pracownikowi, który posiada średnie wykształcenie techniczne i uprawnienia budowlane. Dodatek funkcyjny, o którym mowa w pkt 1, 2 i 3 nie może być przyznany pracownikowi zatrudnionemu w zarządzie przedsiębiorstwa.

3. O przyznaniu dodatku funkcyjnego zgodnie z ust. 2 decyduje dyrektor przedsiębiorstwa.

§ 2.1. Dyrektor przedsiębiorstwa może podwyższyć dodatek funkcyjny, o którym mowa w § 1, w granicach do 800 zł miesięcznie z uwzględnieniem wytycznych zawartych w ust. 2, w zależności od:

— wielkości i ważności kierowanej budowy (jednostki organizacyjnej),
— trudności organizacyjnych,
— złożoności rozwiązań konstrukcyjnych, technologicznych, stopnia mechanizacji itp.

2. Dodatek funkcyjny w wysokości:

a) 800 zł miesięcznie przyznaje się kierownikom generalnego wykonawstwa budów objętych listą ustaloną przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych dla dodatkowego premiowania robotników zatrudnionych na szczególnie ważnych budowach;

b) do 800 zł miesięcznie może być przyznany wyłącznie kierownikom ważnych budów (robót, grup robót, odcinków budowlano-montażowych itp.) budownictwa przemysłowego, osiedli mieszkaniowych, budownictwa rolniczego, szkół, szpitali i innych obiektów szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej, podległych bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa; w wyjątkowych przypadkach przyznanie dodatku w wysokości przekraczającej 600 zł miesięcznie dla kierownika budowy (obiektu, robót itp.) nie podlegającej bezpośrednio dyrektorowi przedsiębiorstwa może nastąpić za zgodą dyrektora zjednoczenia;

c) do 600 zł miesięcznie może być przyznany kierownikom budów, robót, grup robót, obiektów, odcinków budowlano-montażowych nie wymienionych pod lit. a i b;

d) do 700 zł miesięcznie może być przyznany zastępcom kierowników budów, o których mowa pod lit. a;

e) do 500 zł miesięcznie może być przyznany dla zastępców kierowników budów (robót, obiektów itp.), o których mowa pod lit. b i c;

f) do 500 zł miesięcznie w wyjątkowych przypadkach dla pracowników wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 2, za każdorazową zgodą dyrektora zjednoczenia.

3. Przepisu ust. 1 i 2 nie stosuje się do pracowników posiadających uprawnienia budowlane, wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 sierpnia 1966 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. nr 34, poz. 204).

§ 3. Dodatek funkcyjny w określonej wysokości przyznaje się na okres pracy na wyznaczonej budowie (robocie, obiekcie itp.), zgodnie z § 2 ust. 2 protokołu dodatkowego z dnia 19 kwietnia 1967 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych. Dodatek może być cofnięty, zgodnie z zasadami, ustalonymi w § 2 ust. 2 powołanego protokołu dodatkowego.

§ 4.1. Pracownikom, którym przyznano dodatek funkcyjny nie przysługuje dodatek za posiadanie uprawnień budowlanych, o którym mowa w ust. 1 — 4 części II załącznika nr 2 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

2. Dodatków funkcyjnych nie wlicza się do podstawy premiowania.

Załącznik nr 5 do zarządzenia nr 48 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 kwietnia 1967 r.

Zasady wypłacania przejściowego dodatku mieszkaniowego

1. Dla robotników objętych regulacją płac, aktualnie pobierany dodatek mieszkaniowy, wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Mon. Pol. nr 43, poz. 239) ulega w miesiącu następnym po objęciu regulacją trwałemu zmniejszeniu o kwotę równą 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto, nie wyższą jednak od pobieranego dodatku mieszkaniowego.

2. Przez wzrost zarobku netto, o którym mowa w ust. 1 rozumie się różnicę wynikającą z odjęcia:

1) średniomiesięcznego zarobku netto uzyskanego w okresie od dnia 1 lipca 1966 r. do końca miesiąca poprzedzającego wprowadzenie regulacji płac tj. wprowadzenia nowych taryfikatorów kwalifikacyjnych,

2) od zarobku netto ustalonego przez przemnożenie przeciętnego zarobku godzinowego faktycznie uzyskanego w miesiącu lipcu 1967 r. przez średniomiesięczną liczbę godzin opłaconych w okresie od 1 lipca 1966 r. — do końca miesiąca poprzedzającego wprowadzenie regulacji płac (zwanego zarobkiem bazowym).

3. W razie gdy kwota podwyżki (ust. 2) jest niższa niż 200% pełnego dodatku mieszkaniowego, pozostałą część dodatku, po potrąceniu kwoty określonej w ust. 1, wypłaca się do dnia 31 grudnia 1967 r.

4. Począwszy od dnia 1 stycznia 1968 r. ustalenie wysokości pozostałej części dodatku następuje w okresach półrocznych.

5. Za podstawę do określenia wysokości pozostałej części dodatku za każde półrocze począwszy od I półrocza 1968 r. przyjmuje się porównanie średniomiesięcznego zarobku netto z poprzedniego półrocza z zarobkiem bazowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

6. Wzrost zarobku w stosunku do zarobku bazowego (ust. 2 pkt 2) skutkuje na obniżenie w następnym półroczu dodatku, o którym mowa w ust. 3, w wysokości 50% uzyskanego wzrostu zarobku netto.

7. W razie uzyskania w przekroju rocznym począwszy od 1968 r. średniomiesięcznego wzrostu zarobku w wysokości co najmniej 200% kwoty dodatku, o którym mowa w ust. 3, następuje trwała utrata dodatku, niezależnie od wysokości zarobku uzyskanego w późniejszych okresach.

W tym celu — niezależnie od obliczeń półrocznych — dokonuje się obliczeń zarobku osiągniętego w każdym roku kalendarzowym.

22.

ZARZĄDZENIE NR 62

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 2 maja 1967 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie branżowych planów kont

(znak: FK 1-3400/67)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. nr 66, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 101 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 lutego 1965 r. w sprawie branżowych planów kont (Dz. Urz. MBiPMB nr 18, poz. 74) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku nr 3 w branżowym planie kont dla biur projektów:

a) skreśla się konto syntetyczne 871 „Fundusz rozwoju",

b) wprowadza się w ramach konta syntetycznego 879 „Inne fundusze specjalne" konta analityczne:

„879/1 — Fundusz gwarancyjny,

879/2 — Fundusz prac studialnych,

879/3 — Fundusz konkursowy";

2) w załączniku nr 7 w branżowym planie kont dla przedsiębiorstw transportowych:

a) wprowadza się konto syntetyczne 405 „Pozostałe materiały",

b) w rubryce 5 branżowego planu kont przy koncie 500 „Przewozy ładunków taborem samochodowym" znosi się podział grup pojazdów na pojazdy z przyczepą i pojazdy bez przyczep, wprowadzając równocześnie do wykazu grup pojazdów dodatkowe grupy pojazdów:

„12) przyczepy:

— uniwersalne (skrzynie i wywrotki),

— pozostałe (cementoprzyczepy, niskopodwoziowe i inne),

13) naczepy:

— uniwersalne (skrzynie i wywrotki),

— pozostałe".

§ 2. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1967 r.

MINISTER
w z. **St. Pietrusiewicz**

23.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 19 kwietnia 1967 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych.

§ 1. Przepisy protokołu dodatkowego z dnia 16 września 1966 r. do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca

1958 r. w sprawie zasad wynagradzania robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych realizujących w przeważającej części roboty ogólnobudowlane wprowadza się we wszystkich przedsiębiorstwach budowlano-montażowych podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 2. W załączniku nr 2 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. wprowadza się następujące zmiany:

1. Miesięczne wynagrodzenie podstawowe określone w tabeli wynagrodzeń podstawowych pracowników umysłowych zatrudnionych w przedsiębiorstwach — Część II załącznika nr 2, ustala się w wysokości:

Jednostki produkcji:	Tabela nr 1	Tabela nr 2
starszy majster	2000 — 3000	1700 — 2700
majster	1600 — 2800	1400 — 2500
Jednostki pomocnicze:		
starszy majster	1700 — 2750	1600 — 2400
majster	1500 — 2600	1200 — 2300

2. W Części II załącznika nr 2 dodaje się nowy ust. 5 i 6 o następującym brzmieniu:

„5. Poza wynagrodzeniem wynikającym z tabeli wynagrodzeń podstawowych otrzymują dodatek funkcyjny za kierowanie budową (robotami) w wysokości od 300 do 800 zł miesięcznie, kierownicy budów, robót i innych jednostek produkcji budowlano-montażowej oraz produkcji pomocniczej w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w przypadkach wykonywania szczególnie złożonych konstrukcji.

Dodatek funkcyjny może być przyznany również pracownikom inżynieryjno-technicznym zajmującym szczególnie odpowiedzialne stanowiska w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, których wykaz ustali Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Warunkiem przyznania dodatku funkcyjnego jest posiadanie uprawnień budowlanych upoważniających do kierowania budową (robotami).

Dodatków funkcyjnych nie wlicza się do podstawy premiowania. Pracownikom, którym przyznano dodatek funkcyjny nie przysługuje dodatek za posiadanie uprawnień budowlanych, o którym mowa w ust. 1—4.

6. Zasady przyznawania dodatków funkcyjnych pracownikom, o których mowa w ust. 5, ustali Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z tym, że dodatek przekraczający 300 zł miesięcznie przysługuje na okres pracy na wyznaczonej budowie lub określonym stanowisku.

Część dodatku przekraczająca 300 zł miesięcznie powinna być cofnięta bez uprzedniego wypowiadania warunków wynagrodzenia w przypadku przeniesienia pracownika na inną budowę lub inne stanowisko, na którym dodatek ten nie przysługuje bądź przysługuje w niższej wysokości.

W przypadku przeniesienia pracownika na stanowisko, na którym dodatek funkcyjny nie przysługuje, dodatek w wysokości 300 zł miesięcznie powinien być cofnięty po uprzednim wypowiedzeniu warunków wynagrodzenia, o ile na tym stanowisku nie przysługuje dodatek za uprawnienia budowlane.”.

§ 3.1. Protokół dodatkowy obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1967 r. z tym, że nowe zasady wynagradzania, o których mowa w § 1, będą wprowadzane sukcesywnie nie później niż do dnia 30 czerwca 1967 r. przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

2. W zakresie uregulowanym protokołem dodatkowym tracą moc postanowienia:

— §§ 2, 3, 5 i 8 załącznika nr 1,

— § 1 i § 3 ust. 1 załącznika nr 7,

— załącznika nr 10 do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
w z. **W. Kulesza**

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
F. Papierniak

**WARUNKI PRENUMERATY
DZIENNIKA BUDOWNICTWA i DZIENNIKA URZĘDOWEGO
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

NA ROK 1967

Dziennik Budownictwa — prenumerata roczna 90.— zł

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Budownictwa
i Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna 42.— zł

Należność za prenumeratę przyjmują Oddziały i Delegatury PUPiK „Ruch" na terenie całego kraju.

Wpłaty na prenumeratę przyjmuje również Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch", Warszawa, ul. Wronia 23, na konto PKO Warszawa nr 1-6-100020.

Wpisanie na listę prenumeratorów może nastąpić dopiero po dokonaniu wpłaty.

Sprzedaż Dzienników z lat ubiegłych oraz pojedynczych numerów z roku bieżącego prowadzi księgarnia „Dom Książki", Warszawa, ul. Nowotki 12, tel. 31-01-13 w godz. 11^{00} — 19^{00}. Księgarnia realizuje również zamówienia pisemne za zaliczeniem pocztowym.

Ewentualne reklamacje w sprawie nieotrzymania numeru należy kierować na adres placówki, w której dokonana została wpłata na prenumeratę. Reklamacje egzemplarzy bezpłatnych oraz zamawianych w księgarni będą przyjmowane w terminie 14 dni od daty ukazania się numeru następnego.

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, Departament Organizacji
Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-05 wew. 585
Administracja i Wydawca:
OŚRODEK INFORMACJI TECHNICZNEJ I EKONOMICZNEJ W BUDOWNICTWIE
Warszawa, ul. Senatorska 27, tel. 27-09-75

Zakł. Graf. „Tamka", Zakł. nr 1, W-wa. 15.000. Zam. 960. T-43.

Cena zł 2.—